

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/3/2024
Identifikačné číslo spisu: 9522100122
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:9522100122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Františka Moznera, JUDr. Petra Paludu, JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvinenej Ing. G. T. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2026 v Bratislave, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. septembra 2023, sp. zn. 1 To 14/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky odmieta.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu z 31. mája 2022, sp. zn. 9T/4/2022, a podľa § 322 ods. 3 a § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obvinenú spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 12. apríla 2022, sp. zn. VII/2 Gv 111/21/1000-12, lebo skutok nie je trestným činom.

Podľa tejto obžaloby sa obvinená mala dopustiť prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

«dňa 16. decembra 2020 v čase približne o 09.10 hod. v meste Poprad na ulici Banícka 803/28 v objekte Nemocnice, a. s., Poprad, v ambulancii primárky rehabilitačného oddelenia, počas lekárskeho vyšetrenia bez právneho dôvodu poskytla primárke rehabilitačného oddelenia, MUDr. H. U., úplatok vo forme vianočnej sviečky a vianočnej kazety čajov v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti za to, že jej predpísala liečebné procedúry».

Proti rozhodnutiu najvyššieho súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací dôvod odôvodnil tým, že z dokazovania, predovšetkým z obrazovo-zvukových záznamov a výpovede obvinenej, podľa generálneho prokurátora vyplynulo, že subjektívna stránka u obvinenej a primárky MUDr. H. U. bola jednotná a obidvom korupčným stranám bolo zrejmé, že úplatok v podobe sviečky a kazety čajov nebol prijatý/poskytnutý iba v súvislosti s predvianočným obdobím, ale za poskytnutie zdravotnej starostlivosti.

V ďalšej časti generálny prokurátor poukázal na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, z ktorých vyplýva nulová tolerancia k úplatkom v zdravotníctve. Osobitne dal do pozornosti uznesenie najvyššieho súdu zo 6. októbra 2022, sp. zn. 5 To 9/2022, zamietajúce odvolanie obvineného proti rozsudku, ktorým bol tento obvinený za rovnakých skutkových a právnych okolností uznaný za vinného z podplácania MUDr. H. U..

V súlade s uvedeným generálny prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v § 8 a § 333 ods. 1 Trestného zákona v prospech obvinenej, podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté rozhodnutie a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal najvyššiemu súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Generálny prokurátor dodatočne predložil najvyššiemu súdu rozsudok najvyššieho súdu zo 17. septembra 2024, sp. zn. 4 To 1/2023, ktorým bol zrušený prvostupňový odsudzujúci rozsudok a obžalovaná MUDr. H. U. uznaná za vinnú z pokračovacieho prečinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustila 10 útokmi vrátane tzv. zrkadlového skutku vo vzťahu k tejto veci.

Obvinená vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že nemala korupčný úmysel, resp. že išlo o obyčajný prejav ľudskosti. Rozhodnutia, na ktoré odkazuje generálny prokurátor, podľa jej názoru nie sú použiteľné v tejto veci pre skutkové a právne odlišnosti. K uzneseniu najvyššieho súdu zo 6. októbra 2022, sp. zn. 5 To 9/2022, poukázala na nejednomyseľné prijatie tohto rozhodnutia a v nadväznosti na to na odlišné stanovisko predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu. V podstate z týchto dôvodov navrhla, aby najvyšší súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie generálneho prokurátora.

Najvyšší súd ako súd dovolací po zistení, že dovolanie generálneho prokurátora spĺňa všetky formálne podmienky podľa § 382 písm. a), b) a d) až f) Trestného poriadku, sústredil svoju pozornosť na jeho vecnú stránku a dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť, nakoľko zrejmým spôsobom nespĺňa dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o východiská, s ktorými najvyšší súd pristupuje k posudzovaniu jednotlivých dovolaní, jeho viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 374 ods. 1, ods. 2 a § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov vymedzených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Trestného poriadku, ale vecných chýb, ktoré dovolateľ namieta [rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 120/2012]. To znamená, že dovolateľ musí špecifikovať, ktorú časť rozhodnutia napáda (či spochybňuje zákonnosť rozhodnutia ako celku alebo len niektorý/é z jeho výrokov a prípadne aj konanie, ktoré predchádza tomu zodpovedajúcej časti) a v nadväznosti na to uviesť konkrétne chyby, ktoré majú zakladať nezákonnosť dotknutej časti rozhodnutia. Z uvedeného vyplýva, že zodpovednosť za kvalitu dovolania znáša sám dovolateľ, keďže iba ten určuje rozsah a hĺbku posudzovania veci dovolacím súdom. Inými slovami dovolací súd nemôže na seba prebrať vlastnú aktivitu dovolateľa a iniciatívne zisťovať chyby v napadnutom rozhodnutí alebo aj v jemu predchádzajúcom konaní, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Tento dovolací dôvod pripúšťa dve navzájom sa nevyklučujúce alternatívy námietok; prvá dovolateľovi umožňuje vyjadrovať nesúhlas s právnou kvalifikáciou skutku a druhá s nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia. Intenzita namietaného pochybenia zároveň musí zásadne ovplyvňovať postavenie obvineného (ide o podmienku vyjadrenú v § 371 ods. 5 Trestného poriadku). Nielen z uvedeného, ale aj priamo z dikcie vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku pritom vyplýva, že prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu (ani iného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Trestného poriadku) nemožno účinne uplatňovať námietky, ktorých cieľom je revízia nižšími súdmi ustálených skutkových zistení. Námietky tohto typu - skutkové, je v dovolacom konaní oprávnený vznášať iba minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

Ak teda najvyšší súd koná na základe dovolania obvineného alebo generálneho prokurátora, prípadne osôb uvedených v § 369 ods. 5 Trestného poriadku, nemôže preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku ani postup, akým súdy v konkrétnej veci vyhodnotili dôkaznú situáciu, keďže k takejto činnosti nedochádza aplikáciou hmotnoprávnych, ale procesných ustanovení (k tomu pozri rozhodnutia uverejnené v Zbierke pod č. 57/2007-II. a 47/2014-II.). Inými slovami, dovolací súd rozhodujúci na podklade dovolania obvineného je viazaný skutkovým stavom zisteným v pôvodnom konaní, pričom ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. 14/2015-III.).

V tejto súvislosti už najvyšší súd zároveň opakovane uviedol, že ak oslobodenie spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku bolo spojené s konštatovaním, že sa skutok síce stal a spáchal ho obvinený, avšak podoba skutku zisteného súdom nezodpovedá spáchaniu trestného činu (napr. pre nedostatok subjektívnej stránky, nedostatok potrebnej výšky škody alebo zistenie okolností, ktorá vylučuje protiprávnosť činu), potom dovolací súd inak než na základe dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku, účinne použiteľného iba ministrom spravodlivosti, nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť skutkových zistení, ku ktorým dospeli skôr konajúce súdy (k tomu bližšie pozri uznesenia najvyššieho súdu z 20. septembra 2021, sp. zn. 1 TdoV 3/2020, z 13. decembra 2023, sp. zn. 1 TdoV 11/2022, a Čentéš, J., Kurilovská, L., Šimovček, I., Burda, E. a kol. Trestný poriadok II. § 196 - 569. Bratislava. C. H. Beck, 2021, s. 757).

Najvyšší súd odôvodnil napadnuté rozhodnutie (na s. 10) tým, že „Skutkové zistenia nie je možné vyhodnotiť iným spôsobom ako v prospech obhajoby obžalovanej. U obžalovanej absentuje preukázanie úmyslu poskytnúť úplatok, (...) ...v danej nebol vôbec preukázaný subjektívny znak skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, teda úmysel obžalovanej poskytnúť lekárske v súvislosti s výkonom zdravotnej starostlivosti v jej prípade (teda v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu) úplatok.“

Z uvedeného vyplýva, že generálny prokurátor sa dovoľáva iného skutkového záveru, než ku ktorému došiel odvolací súd. Takto uplatnená námietka sa mýľa obsahovému poňatiu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, resp. inému z jemu účinne uplatniteľných dovolacích dôvodov, a preto je vylúčená z vecného prieskumu na základe ním iniciovaného dovolacieho konania.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd jednomyselne odmietol dovolanie generálneho prokurátora.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.